

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 21/2026
22.01.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлане Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Гордане Којић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, адвоката Немање Радиновића и Милице Дојић, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Суботици К 46/24 од 07.05.2025. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 483/25 од 29.10.2025. године, у седници већа одржаној дана 22.01.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, адвоката Немање Радиновића и Милице Дојић, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Суботици К 46/24 од 07.05.2025. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 483/25 од 29.10.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Суботици К 46/24 од 07.05.2025. године окривљени АА оглашен је кривим, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 6 (шест) месеци, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 10.10.2023. године до 01.11.2023. године.

На основу одредбе члана 297. став 5. Кривичног законика окривљеном је изречена мера безбедности забране управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од 1 (једне) године, која се рачуна од правноснажности пресуде, с тим што се време проведено у затвору не урачунава у време трајања ове мере.

Истом пресудом окривљени је обавезан да суду на име трошкова кривичног поступка плати износ од 62.230,65 динара и на име паушала износ од 5.000,00 динара, а ВЈТ у Суботици на име трошкова кривичног поступка износ од 175.914,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом извршења, као и да оштећенима ББ

и ВВ накнади трошкове пуномоћника, о чијој ће висини бити одлучено посебним решењем, док су оштећени ради остваривања имовинско-правног захтева упућени на парницу.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 483/25 од 29.10.2025. године одбијене су као неосноване жалбе ВЈТ у Суботици и бранилаца окривљеног и пресуда Вишег суда у Суботици К 46/24 од 07.05.2025. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено су поднели браниоци окривљеног АА, адвокати Немања Радиновић и Милица Дојић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднете захтев и укине побијане пресуде и предмет врати нижестепеном суду на поновно суђење, као и да се извршење правноснажне пресуде одложи.

Врховни суд је, на основу члана 486. став 1. и 487. став 1. ЗКП одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета заједно са поднетим захтевом за заштиту законитости, па је донео одлуку као у изреци, налазећи да је захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, недозвољен.

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда које су учињене у првостепеном поступку и поступку пред апелационим односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1) члана 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

Браниоци окривљеног АА као разлог подношења захтева, наводе битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и у вези са тим наводе да је правноснажна пресуда заснована на налазу и мишљењу вештака Милана Симеуновића, чија је израда спорна, будући да су приликом сачињавања истог, према ставу бранилаца, коришћене и примењене методе, које су супротне правилима и законитостима саобраћајне струке.

По оцени Врховног суда, из изложених навода захтева произилази да браниоци окривљеног, садржински не образлажу правну природу битне повреде одредаба кривичног

поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, већ исту образлажу оспоравањем налаза и мишљења вештака саобраћајне струке и његове доказне снаге, што представља чињенично питање односно повреду одредбе члана 440. ЗКП.

Поред овога, браниоци у захтеву за заштиту законитости истичу да је побијаним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, међутим образложење истакнуте повреде не односи се на погрешну примену кривичног закона на утврђено чињенично стање, већ се своди на полемику са закључцима суда у погледу тога да ли је оштећени имао својство пешака, начина његовог кретања и динамике саобраћајне незгоде, чиме по оцени Врховног суда, такође доводе у питање утврђено чињенично стање, односно указују на повреду одредбе члана 440. ЗКП.

Како су, у поднетом захтеву за заштиту законитости, као разлог побијања правноснажних пресуда, само формално означене повреде закона због којих је подношење захтева дозвољено окривљеном преко браниоца (члан 438. став 2. тачка 1) и 439. тачка 2) ЗКП), док се суштински указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање (члан 440. ЗКП), а што не представља законом дозвољен разлог, због којег је у смислу члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни суд захтев бранилаца окривљеног АА, оценио недозвољеним.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Андреа Јаковљевић,с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић